

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 130/16

Λουξεμβούργο, 30 Νοεμβρίου 2016

Απόφαση στην υπόθεση C-486/15 P
Επιτροπή κατά Orange

Το Δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως που άσκησε η Επιτροπή στην υπόθεση της προκαταβολής μετόχου την οποία πρότειναν οι γαλλικές αρχές στη France Télécom όταν η επιχείρηση αυτή αντιμετώπιζε σοβαρή κρίση

Κατά συνέπεια, η απόφαση της Επιτροπής, κατά την οποία η προκαταβολή αυτή συνιστά κρατική ενίσχυση μη συμβατή με την εσωτερική αγορά, ακυρώνεται οριστικά

Η France Télécom SA, νυν Orange, συστάθηκε το 1991 υπό μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και, από το 1996, αποτελεί ανώνυμη εταιρία, της οποίας πλειοψηφικός μέτοχος έως το 2002 ήταν το Γαλλικό Δημόσιο. Στις 30 Ιουνίου 2002, το καθαρό χρέος της France Télécom ανερχόταν σε 69,69 δισεκατομμύρια ευρώ, εκ των οποίων τα 48,9 δισεκατομμύρια ευρώ αντιστοιχούσαν σε ομολογιακό χρέος εξοφλητέο μεταξύ 2003 και 2005.

Δεδομένης της οικονομικής καταστάσεως της France Télécom, ο Γάλλος Υπουργός Οικονομίας, Οικονομικών και Βιομηχανίας δήλωσε, σε συνέντευξη που δημοσιεύθηκε στις 12 Ιουλίου 2002 στην εφημερίδα Les Echos, τα εξής: «[...] το Δημόσιο, ως μέτοχος, θα συμπεριφερθεί ως συνετός επενδυτής και αν η France Télécom αντιμετωπίσει δυσκολίες, θα λάβουμε τα απαραίτητα μέτρα [...] Επαναλαμβάνω ότι εάν η France Télécom αντιμετωπίσει προβλήματα χρηματοδότησεως, πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει σήμερα, το Δημόσιο θα λάβει τις απαραίτητες αποφάσεις για την αντιμετώπισή τους». Τη δήλωση αυτή ακολούθησαν, στις 13 Σεπτεμβρίου και στις 2 Οκτωβρίου 2002, άλλες δημόσιες δηλώσεις, με τις οποίες παρέχονταν, κατ' ουσίαν, διαβεβαιώσεις για τη στήριξη της France Télécom από τις γαλλικές αρχές.

Στις 4 Δεκεμβρίου 2002, το Γαλλικό Δημόσιο ανακοίνωσε ότι σχεδιάζει να προβεί σε προκαταβολή μετόχου στην επιχείρηση. Το σχέδιο συνίστατο στο άνοιγμα πιστώσεως ύψους 9 δισεκατομμυρίων ευρώ υπό μορφή συμβάσεως προκαταβολής, η δε σχετική πρόταση εστάλη στη France Télécom στις 20 Δεκεμβρίου 2002. Ωστόσο, η πρόταση συμβάσεως δεν έγινε δεκτή ούτε υλοποιήθηκε.

Με απόφαση της 2ας Αυγούστου 2004, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η εν λόγω προκαταβολή συνιστούσε, στο πλαίσιο των δηλώσεων που είχαν πραγματοποιηθεί από τον Ιούλιο του 2002 και μετά, κρατική ενίσχυση μη συμβατή με το δίκαιο της Ένωσης. Η Γαλλική Κυβέρνηση, η France Télécom και άλλοι ενδιαφερόμενοι προσέφυγαν τότε στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως αυτής της Επιτροπής.

Με την απόφασή του της **21ης Μαΐου 2010**¹, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση της Επιτροπής, με την αιτιολογία ότι ούτε οι δηλώσεις των γαλλικών αρχών ούτε η πρόταση προκαταβολής μετόχου μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως κρατικές ενισχύσεις, στον βαθμό που δεν συνεπάγονταν στην πράξη τη χρήση κρατικών πόρων, παρά το γεγονός ότι η France Télécom αποκόμισε με τον τρόπο αυτό οικονομικό πλεονέκτημα. Εν συνεχεία, ασκήθηκαν αιτήσεις αναιρέσεως ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με απόφαση της **19ης Μαρτίου 2013**², το Δικαστήριο αναίρεσε την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου, κρίνοντας ότι η υποσχεθείσα προκαταβολή, μολοντί δεν υλοποιήθηκε, εντούτοις

¹ Απόφαση France κ.λπ. κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες αποφάσεις [T-425/04](#), [T-444/04](#), [T-450/04](#) και [T-456/04](#), βλ. ΑΤ [αριθ. 48/10](#)).

² Απόφαση Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες αποφάσεις [C-399/10 P](#) και [C-401/10 P](#), βλ. ΑΤ [αριθ. 32/13](#)).

παρέσχε στη France Télécom πλεονέκτημα μέσω κρατικών πόρων, λόγω δυνητικής επιβαρύνσεως του κρατικού προϋπολογισμού. Κατόπιν τούτου, το Δικαστήριο ανέπεμψε την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να εξετάσει τα επιχειρήματα του Γαλλικού Δημοσίου και της France Télécom, επί των οποίων δεν είχε αποφανθεί με την πρώτη απόφασή του.

Στις **2 Ιουλίου 2015**³, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε για δεύτερη φορά την απόφαση της Επιτροπής, με την αιτιολογία ότι η Επιτροπή δεν προέβη σε ορθή εφαρμογή του κριτηρίου του συνετού ιδιώτη επενδυτή⁴. Η Επιτροπή δεν ικανοποιήθηκε με την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και ζητεί την αναίρεσή της ενώπιον του Δικαστηρίου.

Με τη σημερινή του απόφαση, **το Δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως που άσκησε η Επιτροπή, επιβεβαιώνοντας την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 2ας Ιουλίου 2015.** Ως εκ τούτου, **η απόφαση της Επιτροπής της 2ας Αυγούστου 2004 ακυρώνεται οριστικά.**

Ειδικότερα, το Δικαστήριο, σε αντίθεση με την Επιτροπή, εκτιμά ότι **το Γενικό Δικαστήριο δεν υπερέβη τα όρια του δικαστικού ελέγχου που όφειλε να ασκήσει ούτε παραμόρφωσε το περιεχόμενο της αποφάσεως της Επιτροπής.** Συγκεκριμένα, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε την εκτίμηση της Επιτροπής κατά την οποία το χρονικό σημείο που έπρεπε να ληφθεί υπόψη για την εφαρμογή του κριτηρίου του συνετού ιδιώτη επενδυτή ήταν αυτό του Ιουλίου 2002 και όχι εκείνο του Δεκεμβρίου 2002. Στο πλαίσιο αυτό, έκρινε ότι η εκτίμηση αυτή στηριζόταν σε επιλεκτική εξέταση των διαθέσιμων αποδεικτικών στοιχείων και ότι τα στοιχεία αυτά δεν ήταν ικανά να τεκμηριώσουν τα συμπεράσματα που συνήγαγε η Επιτροπή. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι η εκτίμηση της Επιτροπής βαρυνόταν με πρόδηλη πλάνη.

Όσον αφορά το επιχείρημα της Επιτροπής ότι το χρονικό σημείο που έπρεπε να ληφθεί υπόψη για την εφαρμογή του κριτηρίου του συνετού ιδιώτη επενδυτή ήταν αυτό του Ιουλίου 2002 και όχι εκείνο του Δεκεμβρίου 2002, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι, κατά τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η πρόταση προκαταβολής μετόχου έλαβε χώρα μόλις τον Δεκέμβριο του 2002, η Γαλλική Κυβέρνηση δεν ανέλαβε καμία οριστική δέσμευση τον Ιούλιο του 2002 και η απόφαση παροχής χρηματοδοτικής στηρίξεως στην FT μέσω της προτάσεως προκαταβολής μετόχου λήφθηκε όχι κατά τη διάρκεια του Ιουλίου του 2002 αλλά στις αρχές Δεκεμβρίου του 2002. Υπό τις συνθήκες αυτές, αν η εκτίμηση του κριτηρίου του συνετού ιδιώτη επενδυτή έπρεπε να διενεργηθεί στο προγενέστερο χρονικό σημείο του Ιουλίου 2002, το αποτέλεσμα θα ήταν να αποκλειστούν από την εκτίμηση αυτή κρίσιμα στοιχεία που ανέκυψαν μεταξύ Ιουλίου 2002 και Δεκεμβρίου 2002, όπως ορθώς διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσιεύσεώς της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

³ Απόφαση France και Orange κατά Επιτροπής (συνεκδικασθείσες αποφάσεις [T-425/04 RENV](#) και [T-444/04 RENV](#), βλ. ΑΤ [αριθ. 76/15](#)).

⁴ Κατ' ουσίαν, με το κριτήριο αυτό εξετάζεται εάν ένας συνετός ιδιώτης επενδυτής, ευρισκόμενος στη θέση του Γαλλικού Δημοσίου, θα προέβαινε σε δηλώσεις στηρίξεως της France Télécom και θα της χορηγούσε προκαταβολή μετόχου, αναλαμβάνοντας μόνος αυτός ένα πολύ σοβαρό οικονομικό κίνδυνο. Το κριτήριο αυτό είναι απαραίτητο για τη διαπίστωση της υπάρξεως κρατικής ενισχύσεως: συγκεκριμένα, η καταβολή κεφαλαίων από το Δημόσιο σε επιχείρηση υπό περιστάσεις που αντιστοιχούν στις κανονικές συνθήκες της αγοράς δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση.